

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/94/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018206291
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0018206291.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobkyne: Y. L., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XXX/X, zastúpená advokátom Mgr. Dr. Anton Kušnir, ul. Jána Reku 13, Žilina proti žalovanému: O. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. L. V.Č. XXXX/XX, T., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Simona Marcinová, s.r.o., so sídlom Michalovce, Námestie Slobody 13, IČO: 53 192 362, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 15.2.2021 č.k. 16C/67/2018-160

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania sp.zn. 2Co/94/2021 proti žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) konajúci o nároku na náhradu trov medzi sporovými stranami potom, čo jeho skoršie rozhodnutie zo dňa 21.1.2020 č.k. 16C/67/2018-132 bolo odvolacím súdom zrušené, preskúmaným uznesením zo dňa 15.2.2021 č.k. 16C/67/2018-160 rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinstančného konania a náhradu trov odvolacieho konania.

2. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že konal o nároku žalobkyne na úhradu sumy 3.500 € s úrokmi z omeškania, ktorý žiadala priznať titulom vydania bezdôvodného obohatenia uvádzajúc, že dňa 25.7.2016 a 18.8.2016 poukázala na účet žalovaného sumu vo výške 3.500 €, ktorým plnením vrátila pôžičku poskytnutú žalovaným jej sestre Y. P. B. Y., prostredníctvom matky žalovaného T. Y.. Po poskytnutí plnenia však bola matkou žalovaného podaná voči sestre žalobkyne žaloba na Okresnom súde v Žiline o vrátenie plnenia 3.500 € s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia, v ktorom konaní sp.zn. 6C/217/2016 žalovaný vo svojej svedeckej výpovedi dňa 6.4.2018 poprel, aby vyššie zmienené plnenie žalobkyne v sume 3.500 €, poukázané mu na bankový účet v roku 2016, predstavovalo úhradu pôžičky, alebo aby on sám nejakú pôžičku sestre žalobkyne poskytol. Z dôvodu, že žalovaný v konaní na Okresnom súde v Žiline sp.zn. 6C/217/2016 spochybnil právny dôvod plnenia, a súčasne matka žalovaného sa domáhala rovnakej sumy od sestry žalobkyne, žalobkyňa uviedla, že bola nútená uplatniť svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu ochrany svojich práv v konaní pred súdom pred uplynutím premlčacej lehoty. Súčasne žiadala, aby v danej veci bolo konanie prerušené do skončenia konania na Okresnom súde Žilina sp.zn. 6C/217/2016. Súd konanie prerušil a to uznesením č.k. 16C 67/2018-91 zo dňa 18.2.2019. Po právoplatnom ukončení konania Okresného súdu Žilina sp.zn. 6C/217/2016, ktoré skončilo zamietnutím žaloby v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.9.2019, súd prvej inštancie uznesením zo dňa 21.1.2020 konanie zastavil na základe späťvzatia žaloby v celom rozsahu a podľa § 256 Civilného sporového poriadku zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania žalovanému. Na základe odvolania

žalobkyne uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/109/2020-155 zo dňa 10.8.2020 bolo rozhodnutie o náhrade trov konania zrušené a uložené súdu prvej inštancie vysporiadať sa s tým, či okolnosti prejednávanej veci, ktoré viedli k podanej žalobe aj následnému späťvzatiu neopodstatňujú aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku, na ktoré skutočnosti žalobkyňa poukazovala, a ktorými sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nezaoberal.

3. V opätovnom, preskúmanom rozhodnutí súd prvej inštancie po citácii § 262, § 255, § 256 ods. 1, § 257, § 251 Civilného sporového poriadku (CSP) uviedol, že v sporovom konaní sa rozhodovanie o náhrade trov pri zastavení spravuje predovšetkým zásadou procesného zavinenia za zastavenie konania, výnimočne, ak dôjde súd k záveru, že sú dané dôvody osobitného zreteľa, náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná a to aj napriek tomu, že sú splnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania voči strane, ktorá zastavenie konania procesne zavinila. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa sa prihliada tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a na ich postoj v konaní.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa bola nútená uplatniť svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia podaním žaloby v prejednávanej veci pred uplynutím premlčacej lehoty, keď žalovaný síce potvrdil, že v roku 2016 obdržal od žalobkyne plnenie vo výške 3.500 €, avšak poprel, aby išlo o úhradu peňažného dlhu týkajúce sa nároku uplatneného v konaní sp.zn. 6C/217/2016 vedeného medzi matkou žalovaného proti sestre žalobkyne a tvrdil, že išlo o úhradu dlhu žalobkyne voči nemu. V prípade neúspechu sestry žalobkyne v konaní sp.zn. 6C/217/2016, v mene ktorej žalobkyňa dlh plnila, by žalovaný plnením žalobkyne získal bezdôvodné obohatenie, vydania ktorého sa mohla žalobkyňa domôcť len včasným podaním žaloby proti žalovanému. Žalovaný v tomto konaní vedel, že jeho matka si uplatňuje právne nároky za jeho osobu, a nebyť žaloby podanej vo veci 6C/217/2016 na Okresnom súde v Žiline, žalobkyňa by nemala žiaden dôvod podávať žalobu v prejednávanej veci o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie konštatoval, že aj keď žalobkyňa späťvzatím procesne zavinila zastavenie konania, vzhľadom na okolnosti vedúce k podaniu žaloby, považoval za dôvodnú aplikáciu § 257 CSP. Nakoľko vo veci súd rozhodoval potom, čo jeho predchádzajúce rozhodnutie bolo zrušené odvolacím súdom, v súlade s § 396 ods. 1, 3 CSP rozhodol aj o náhrade trov odvolacieho konania, v ktorom procesne úspešná žalobkyňa náhradu trov nežiadala.

5. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP z dôvodov nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalovanému priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%..

6. Odvolateľ uviedol, že pokiaľ sa súd prvej inštancie zaoberal dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, tieto vyhodnotil nesprávne a nedôvodne použil § 257 CSP. S odkazom na judikatúru súdov (I.ÚS/153/2018, Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/135/2017, Krajský súd v Trnave sp.zn. 23Co/375/2017, Najvyšší súd SR sp.zn. 2MCdo/17/2009, 5Cdo/67/2010, 3MCdo/46/2018) zdôraznil zásady aplikácie § 257 CSP predstavujúceho odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok a zavinenie v sporovom konaní, ktorá aplikácia je možná len výnimočne, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré aj keď sú ponechané na výklad súdnej praxe, nejedná sa o celkovo voľnú úvahu súdu a použitie tohto zákonného ustanovenia je možné iba vo výnimočných prípadoch. Pokiaľ súd za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval okolnosti uplatnenia nároku na súde, nesprávne zohľadnil skutkové okolnosti prípadu, pretože žalobkyňa a žalovaný neboli stranami sporu v konaní na Okresnom súde Žilina sp.zn. 6C/217/2016, od výsledkov ktorého konania odvodzovala žalobkyňa svoj procesný postup v prejednávanej veci. Tak žalobkyňa ako aj žalovaný v konaní pred Okresným súdom v Žiline boli iba v pozícii svedkov, predmet konania a plnenie v ňom uplatňované nesúviseli s prejednanou vecou, keďže požadované bolo iné plnenie vo vzťahu medzi odlišnými sporovými stranami. Odvolateľ ďalej zdôraznil, že späťvzatie žaloby nebolo reakciou na konanie žalovaného, lebo nešlo o situáciu, aby protistrana splnila to, čo sa od nej žalobou žiada. Za takých okolností sa zavinenie za zastavenie konania vždy posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo v opačnom prípade by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku. Aj za situácie, že žalobkyňa by uplatnila nárok len z dôvodu opatrnosti, či z obavy premlčania nároku, ani uvedené neodôvodňuje postup podľa § 257 CSP, pretože v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 25Cdo/3299/2015 procesná opatnosť, s ktorou žalobca vedie spor, ide z hľadiska nákladov konania na ťarchu žalobcu.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu označila rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a odvolanie podané žalovaným ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, keďže z podaného odvolania vyplývalo, že toto bolo realizované zástupkyňou žalovaného Y. U. T., advokátkou ako fyzickou osobou, aj keď v čase podania odvolania právne služby poskytovala JUDr. Simona Marcinová už prostredníctvom Advokátskej kancelárie JUDr. Simona Marcinová, s.r.o.. Ustanovenie § 15 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii vylučuje, aby advokát, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným súčasne vykonával advokáciu aj samostatne. V čase podania odvolania dňa 22.3.2021 advokátka JUDr. Simona Marcinová nebola oprávnená ako fyzická osoba podať odvolanie z dôvodu, že od 18.7.2020 vykonáva advokáciu prostredníctvom advokátskej kancelárie ako spoločnosti s ručením obmedzeným.

8. V reakcii na vyjadrenie žalobkyne zástupkyňa žalovaného doručila plnú moc udelenú žalovaným Advokátskej kancelárii JUDr. Simona Marcinová, s.r.o. dňa 1.8.2020 a oznámila zmenu formy poskytovania právnej pomoci ako konateľka uvedenej spoločnosti.

9. Pri posudzovaní včasnosti a prípustnosti podaného odvolania zo strany žalovaného odvolací súd vychádzal zo zásady, že v prípade pochybností o procesných úkonoch sporových strán, zodpovedá princípu spravodlivého súdneho konania taký ich výklad, ktorý svedčí v prospech zachovania práv, s ktorými procesné ustanovenia tieto úkony spájajú. Poskytnutie materiálnej spravodlivosti má prednosť pred formalistickým posudzovaním úkonov (porovnaj R12/1985, II ÚS148/2006). Podanie odvolania JUDr. Simonou Marcinovou ako subjektom konajúcim v mene žalovaného, odvolací súd hodnotil ako riadne a včas uplatnený opravný prostriedok. Odvolací súd vzal do úvahy, že služby právnej pomoci poskytovala žalovanému v súdnom spore vždy len JUDr. Simona Marcinová ako advokátka, a následne od 1.8.2020 ako advokátka konateľka Advokátskej kancelárie JUDr. Simona Marcinová, s.r.o., teda nebolo pochybností o osobe zástupcu sporovej strany, vo vzťahu ku ktorému subjektu bolo riadne vykonávané aj doručovanie písomností a súdnych rozhodnutí. Formálne nedostatky v označení konajúceho zástupcu sporovej strany, ktorý subjekt bol nepochybne identifikovateľný, boli zhojené predloženou plnou mocou o vykonávaní úkonov zastúpenia advokátkou prostredníctvom advokátskej kancelárie s.r.o., a aj prípadné nepresnosti v označení zástupcu žalovaného v záhlaví súdnych rozhodnutí by malo povahu zrejmej nesprávnosti, odstrániteľnej postupom podľa § 224 CSP.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Napadnuté uznesenie ako vecne správne odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Súd prvej inštancie správne aplikoval pri rozhodovaní o trovách sporových strán § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP, teda správne uzavrel, že aj keď z procesného hľadiska za späťvzatie žaloby a zastavenie konania znáša zodpovednosť žalobkyňa, protistrane nepriznal náhradu trov vzhľadom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v okolnostiach prejednávanej veci, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde.

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Podľa § 257 výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú buď v dôvodoch na strane sporu alebo v okolnostiach prejednávanej veci. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu byť dané charakterom konania alebo charakterom procesnej situácie. K aplikácii § 257 dochádza aj z aspektov sociálnych a okolností hodných osobitného zreteľa sa v takýchto prípadoch môžu vyskytnúť v akomkoľvek sporovom konaní. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu a všíma si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní.

15. Ustanovenie § 257 CSP je procesnou normou umožňujúcou vziať do úvahy okolnosti prípadu, ktorých zohľadnenie je vylúčené pri aplikácii striktného pravidla o procesnej zodpovednosti sporových strán za výsledok konania. Vyžaduje to princíp spravodlivosti, ktorého zmyslom je zohľadniť osobitosť každého jednotlivého súdneho sporu a mnohorakosť životných situácií nepostihnuteľných generálne uplatniteľnou procesnou normou. Práve okolnosti vedúce k podaniu žaloby žalobkyne opodstatňujú aplikáciu § 257 CSP, pretože si to vyžaduje všeobecný zásada spravodlivej ochrany práv, a povinnosť konať i rozhodovať v súlade s pravidlami slušnosti pri rešpektovaní zásady dobrých mravov zahrňujúcich tiež poctivosť konania.

16. V prejednávanej veci nie je sporné, že k späťvzatiu žaloby nepristúpila žalobkyňa preto, že dosiahla plnenie uplatnenej žalobou, ale išlo o jej reakciu na výsledok iného súdneho konania prebiehajúceho na Okresnom súde Žilina, sp. zn. 6C/217/2016. Práve existencia uvedeného súdneho sporu a vyjadrenia žalovaného v jeho svedeckej výpovedi v uvedenom konaní, boli výlučným dôvodom podania žaloby v prejednávanej veci. Žalobkyňa poukázala na účet žalovaného sumu 3.500 € titulom úhrady pôžičky za jej sestru Y. P. B. Y., ktorú pôžičku v uvedenej výške poskytol jej sestre žalovaný z účtu matky žalovaného T. Y.. V konaní na Okresnom súde Žilina, sp. zn. 6C/217/2016 vedenom medzi sporovými stranami T. Y. (matkou žalovaného O. Y.) ako žalobkyňou a Y. P. B. Y. (sestrou žalobkyne) ako žalovanou, prebiehalo konanie o úhradu tejto finančnej čiastky 3.500 €, v ktorom spore žalovaný ako svedok poprel, aby finančné plnenie prijaté od žalobkyne slúžilo na úhradu záväzku z pôžičky. Pokiaľ žalovaný popieral účel poskytnutia finančných prostriedkov, na jeho strane by vzniklo bezdôvodné obohatenie, keďže žalobkyňa nemala voči žalovanému žiadny záväzok, na úhradu ktorého by uvedená finančná čiastka mala slúžiť. Práve z dôvodu správania sa žalovaného, v záujme ochrany svojich práv uplatnila žalobkyňa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia samostatnou žalobou v prejednávanej veci, aby zabránila uplynutiu premlčacej lehoty. Potom, čo sa ukázalo ako pravdivé tvrdenie žalobkyne, že neexistoval záväzkový vzťah medzi matkou žalovaného T. Y. a jej sestrou Y. P. B. Y., ale iba vo vzťahu medzi žalovaným a JUDr. P. B. Y., z ktorých dôvodov bola aj žaloba v konaní sp.zn. 6C/217/2016 Okresného súdu Žilina právoplatne zamietnutá, vzala žalobkyňa návrh na začatie konania späť. Žalobkyňa a žalovaný neboli sporovými stranami v konaní na Okresnom súde Žilina sp.zn.6C/217/2016, preto žalobkyňa nebola oprávnená v tomto spore uplatniť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vzájomným návrhom či započítacou námietkou, a jej obrana pred uplynutím premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia si vynútila podanie samostatnej žaloby. Žalobkyňa nemala iný dôvod na poukázanie finančných prostriedkov než plnenie pôžičky v mene svojej sestry, ktorá suma zodpovedala nároku k uplatňovanému v konaní pred Okresným súdom Žilina, a vzhľadom na popretie právneho dôvodu plnenia, mohla sa dovoľávať iba vydania nároku z titulu plnenia z bezdôvodného obohatenia. Tvrdenia žalovaného uvedené v spore na Okresnom súde Žilina, sp.zn. 6C/217/2016 sa nepreukázali, no jeho stanovisko si vynútilo ochranu záujmov žalobkyne podaním žaloby.

17. Výklad právnych noriem a ich uplatňovanie má viesť k posilňovaniu morálnych zásad u sporových strán účastných tohto procesu, zdôrazniac ich osobnú zodpovednosť za poctivosť pri hájení svojich nárokov. Pokiaľ aj v danom prípade došlo k späťvzatiu žaloby bez toho, aby bola splnená žalobná požiadavka žalobkyne, nemožno prehliadnúť dôvody, ktoré ju viedli k podaniu žaloby, a ktoré vyplývali z tvrdení žalovaného v inom konaní. Práve postoj žalovaného, ktorý popieral účel poskytnutia finančných prostriedkov tvrdených žalobkyňou tak v jej svedeckej výpovedi v konaní 6C/217/2016, ako aj v prejednávanej veci, opodstatňujú aplikáciu § 257 CSP pri posudzovaní okolností vedúcich k podaniu žaloby, ktorý postup reflektuje princípy spravodlivosti a ochrany dobrých mravov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie preto správne zohľadnilo okolnosti podania žaloby ako dôvody pre výnimočnú aplikáciu § 257 CSP.

18. Výrok o náhrade trov odvolacieho konania vyplýva z § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľ bol v tomto odvolacom konaní neúspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré patria v plnom rozsahu úspešnej žalobkyne.

19. Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).